

The Millie Arbesfeld
Midreshet Yom Rishon

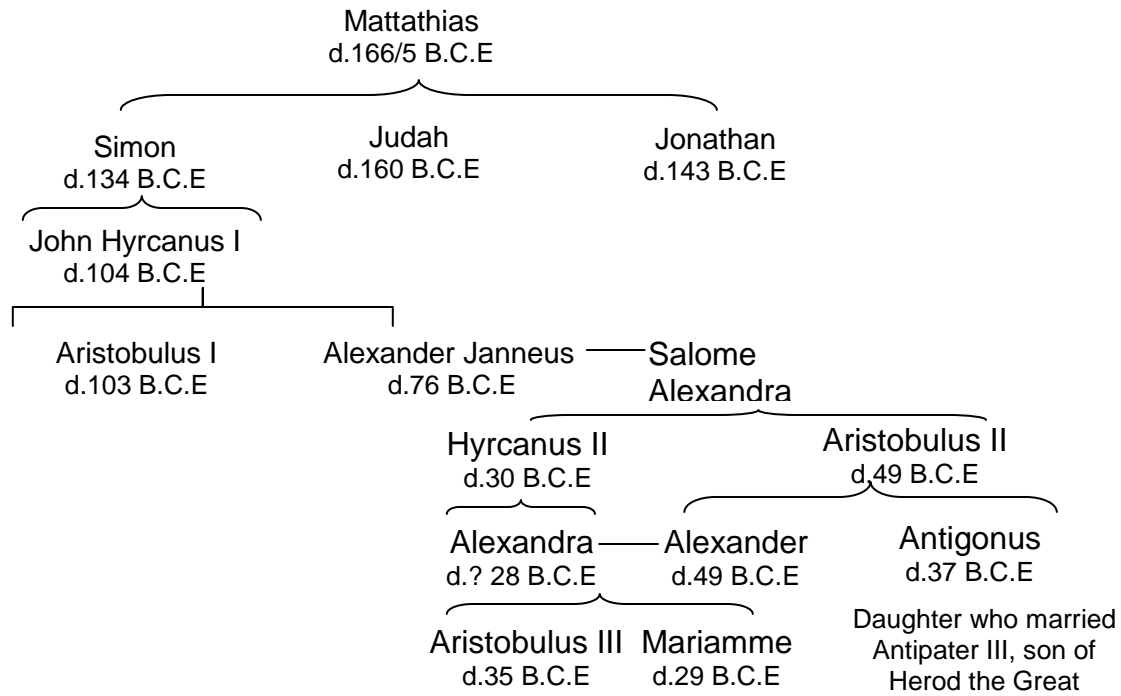
Sunday Morning Learning Program for Women

WWW.MIDRESHETYOMRISHON.ORG

*Of Queen and Quarrel:
Queen Shlomtzion and
Sectarian Disputes
of the
Hasmonean Era*

Mrs. Melissa Kapustin, J.D.
ט' חשוון תשע"ד • October 13, 2013

(2) מגילת תענית י חודש טבת

כח בעשרים ושמונה בטבת יתיבא כנישתא על דינא: מפני שכשהיו הצדוקין יושבין בסנהדרין שלהם ינאי המלך ושלמינון המלכה ושבת אצלו ולא היה [אחד] מישראל יושב עמהם חוץ משמעון בן שטח, והיו שואלין תשובות והלכות ולא היו יודעין להביא ראייה מן התורה, אמר להם שמעון בן שטח כל מי שהוא יודע להביא ראייה מן התורה יהא ראוי לישב בסנהדרין, וכל מי שאינו יודע להביא ראייה מן התורה אינו ראוי לישב בסנהדרין. פעם אחת נפל דבר (של) מעשה ביניהם ולא היו יודעים להביא ראייה מן התורה חוץ מזקן אחד שהיה מפטפט כגנדו א"ל תן לי זמן ולמחר אני משייבך, נתן לו זמן הלך וישב לו בינו לבין עצמו, וכיון שראה שלא היה יודע להביא ראייה מן התורה למחר נתבייש מלבוא ומלישב בסנהדרין גדולה, והעמיד שמעון בן שטח אחד מן התלמידים והושיבו במקומו אמר להם אין פוחתין בסנהדרין של שבעים ואחד. וכך היה עושה [להם] בכל יום ויום עד שנסתלקו כולם וישבה סנהדרי ישראל על דעתו

ובאותו היום שנסתלקה סנהדרין של צדוקין וישבה סנהדרין של ישראל עשאותו יום טוב

(3) מגילת תענית יא חודש שבט

אמרו כשחלה ינאי המלך שלח ותפש שבעים זקנים מזקני ישראל [נטלן] וחבשן בבית האסורין ואמר לו לשר בית האסורין את מתי, הרוג את הזקנים הללו, ועד שישראל שמחים לי, ידו על רבותם אמרו, אשה טובה היתה לו לינאי המלך ושלמינין [ושלמינון] שמה, וכשמת סלקה טבעתו מעל ידו ושלחה לבית שר האסורין, אמרה לו, רבך בחלום התיר אותם הזקנים. התירן והלכו להם לבתיהם ואח"כ אמרה מת ינאי המלך ואותו היום שמת ינאי המלך עשאוהו יום טוב

4) תלמוד בבלי מסכת סוכה דף מח עמוד ב

תנו רבנן: מעשה בצדוקי אחד שניסך על גבי רגליו, ורגמוהו כל העם באתרוגיהן. ואותו היום נפגמה קרן המזבח, והביאו בול של מלח וסתמוהו, לא מפני שהוכשר לעבודה אלא מפני שלא יראה מזבח פגום.

5) מגילת תענית (ליכטנשטיין) הסכוליון

שכששדר ינאי המלך להרג את החכמים ברחו מלפניו והלכו להם לסוריא ושרו במדינת כלקיס ונתכנסו / עליהם הגוים שבאותו מקום וצרו עליהם להרגם והזיעו בהם זיע גדול והכו בהם מכה רבה והשאירו מהם פלטה והלכו להם לבית זבדי וישבו שם עד שחשכה וברחו משם. רבי יהודה אומר סוס היה קשור בפתח וכל מי שהיה רואה אותו כמדמה שאין שם יהודי וישבו שם עד חשכה וברחו משם יום שברחו משם עשאוהו יום טוב

When Alexander Jannaeus descended to kill the Sages, they fled from him, turned to Syria and dwelt in the province of Chalcis. Their enemies in that part of the country attacked them murderously, caused much depredation among them and smote them grievously, and there was left of them a remnant. These went to Beth Zabdai and tarried there until dark, and then they fled.' R. Judah says : ' They had a horse tied at the front of their house and whosoever saw it inferred that there was no Jew within. (Obviously reference is had here to the sabbath when a Jew would have no occasion for a horse.) Thus they remained there until dark and then fled thence. That day on which they made their escape was declared a holiday.

6) Josephus Jewish Antiquities, Antiquities 13.15.5

But after these conquests King Alexander fell ill from heavy drinking, and for three years he was afflicted with a quartan fever, but he did not give up campaigning until, being exhausted from his labors, he met death in the territory of the Gerasenes while besieging Ragaba, a fortress across the Jordan

But when his queen saw that he was ready to die, and had no longer any hopes of surviving, she came to him weeping and lamenting, and bewailed herself and her sons on the desolate condition they should be left in; and said to him, "To whom dost thou thus leave me and my children, who are destitute of all other supports, and this when thou knowest how much ill-will thy nation bears thee?" But he gave her the following advice: That she need but follow what he would suggest to her, in order to retain the kingdom securely, with her children: that she should conceal his death from the soldiers till she should have taken that place; after this she should go in triumph, as upon a victory, to Jerusalem, and put some of her authority into the hands of the Pharisees; for that they would commend her for the honor she had done them, and would reconcile the nation to her for he told her they had great authority among the Jews, both to do hurt to such as they hated, and to bring advantages to those to whom they were friendly disposed; for that they are then believed best of all by the multitude when they speak any severe thing against others, though it be only out of envy at them. And he said that it was by their means

that he had incurred the displeasure of the nation, whom indeed he had injured. "Do thou, therefore," said he, "when thou art come to Jerusalem, send for the leading men among them, and show them my body, and with great appearance of sincerity, give them leave to use it as they themselves please, whether they will dishonor the dead body by refusing it burial, as having severely suffered by my means, or whether in their anger they will offer any other injury to that body. Promise them also that thou wilt do nothing without them in the affairs of the kingdom. If thou dost but say this to them, I shall have the honor of a more glorious Funeral from them than thou couldst have made for me; and when it is in their power to abuse my dead body, they will do it no injury at all, and thou wilt rule in safety." So when he had given his wife this advice, he died, after he had reigned twenty-seven years, at the age of forty-nine.

7)

Religious Leaders: זוגות

Jewish leadership took the form of zugot (pairs). In the listing of these duos, the first person filled the role of Nasi (political leader) while the second person filled the role of Av Beit Din, heading the great Sanhedrin

1. Yose ben Yoezer, Yose ben Yochanan (early Hasmonean era)
2. Yehoshua ben Perachyah, Nittai of Arbel (Jonathen Hyrcanus reign)
3. Yehudah ben Tabbai and Shimon ben Shetach (Alexander Yannai's reign)
4. Shemayah and Avtalyon (end of the Hasmonean Era until King Herod's reign)
5. Hillel and Shamai (King Herod's reign)